

الأكوان المتعددة وكون من لا شيء :

جهان‌های چندگانه و هستی از هیچ چیز :

رأینا سابقاً أنّ ضبط الثابت الكوني يتطلب فرض أكوان متعددة لتفسيره،

پیشتر دیدیم که برای تفسیر و تعیین ثابت کیهانی، به فرض گرفتن جهان‌های چندگانه نیاز می‌باشد،

ولكن تعدد الأكوان يفتح الباب أمام حاجة وهي أن الأساس الذي يركز عليه تفسير كون من لا شيء هو التفاوتات الكمومية للفراغ، وبفرض تعدد الأكوان أصبح من الممكن تعليل هذه التفاوتات بتأثيرات عابرة للأكوان فهي أكثر منطقية وعقلانية من الالاسببية التي يتبناها ميكانيك الكم وهكذا هدم فرض شيء من لا شيء من أساسه ولم يعد هناك شيء من لا شيء، هذا فضلاً عن أن الأمر يتطلب قبل كل شيء وجود فضاء مهما كان متناهي الصغر لتوجد فيه التفاوتات الكمية للفراغ.

ولی تعدد کیهان‌ها بابی را برای بحث و گواه‌آوری می‌گشاید به این صورت که اصل و اساس تفسیر هستی از هیچ چیز بر ناپایداری‌های کوانتومی در خلأ بنا شده است و به فرض تعدد کیهان‌ها، امکان اینکه بتوان منشأ و خاستگاه این نوسانات را از طریق تأثیرات کیهان‌ها بر روی یکدیگر ریشه‌یابی کرد، منطقی‌تر و معقول‌تر از الغای علیت که مکانیک کوانتوم آن را فرض می‌گیرد، می‌باشد. به این ترتیب فرضیه خَلقت از هیچ چیز (شئی از لاشئی) اساساً باطل می‌شود و نظریه تولید چیزی از هیچ چیز، دیگر در عمل وجود نخواهد داشت. علاوه بر این، چنین تفسیری مستلزم آن است که قبل از هر چیز،

فضایی ولو بی‌نهایت کوچک وجود داشته باشد که این ناپایداری‌های کوانتومی در خلأ در آن رخ دهد.

يفترض من يعللون ضبط الثابت الكوني بمسألة الأكوان المتعددة أن هذه الأكوان في نفس المستوى وأنها تعود بأجمعها لأصل واحد أو كما يصورونها دائماً مثل فقاعات تخرج من قدر ماء يغلي، ونحن يمكن أن نفترض - وهو ما نعتقده - أنها أكوان متعددة ولكن في مستويات مختلفة وبعضها صدر من بعض، فالأدنى مستوى صدر من الكون الأعلى منه في المستوى، وهذه الأكوان يؤثر بعضها في بعض. وبحسب هذا الفرض يمكن أن نعلل ظهور التفاوتات الكمومية في الفراغ بالنسبة لكوننا، ولكن لا يمكن أن نعلل ضبط الثابت الكوني إلا أن يكون هناك من قام بضبطه وهو يهدف إيجاد الكون، وبالتالي يثبت وجود إله يريد إيجادنا.

كسانی که به دنبال حل و فصل تعیین ثابت کیهانی از طریق جهان‌های چندگانه هستند، چنین فرض می‌گیرند که این کیهان‌ها همگی در یک سطح قرار دارند و همگی آنها به یک اصل و منشأ بازمی‌گردند؛ یا آن گونه که همواره به تصویر می‌کشند، این جهان‌ها را مانند حباب‌های خارج شده از ظرف آب جوش می‌انگارند. ما می‌توانیم چنین فرض کنیم - و البته چنین اعتقادی هم داریم - که جهان‌های متعددی وجود دارد، ولی در سطوح متفاوتی جای گرفته‌اند و برخی، برخی دیگر را بوجود آورده‌اند؛ جهان واقع شده در سطح پایین‌تر، از جهانی صادر شده که سطحش بالاتر از آن می‌باشد. این جهان‌ها بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند. بر اساس چنین فرضی، می‌توانیم برای پیدایش ناپایداری‌های کوانتومی در خلأ موجود در جهان ما، دلیل و سبب بیابیم ولی نمی‌توانیم دلیلی بر درستی ثابت کیهانی ارائه دهیم مگر اینکه شخصی آن را تنظیم کند و هدفش، به وجود آوردن این جهان باشد. در این صورت طبیعتاً وجود خداوندگاری که هدفش آفرینش ما است، اثبات می‌گردد.

ولا يوجد علمياً ما يرجح فرض أن الأكوان المتعددة في مستوى واحد على ما افترضناه من أنها ليست في مستوى واحد، بل ربما التفاوتات الكمومية في الفضاء ترجح فرض أن الأكوان في مستويات مختلفة؛ حيث إن هذه الكموم تمثل الجسيمات الأولية التي صدر منها كوننا، فإذا كانت من تأثير كون آخر فهي بالتأكيد من تأثير كون صدر منه كوننا، وهذا يؤيد أن الأكوان المتعددة ليست في مستوى واحد ومن أصل واحد بل هي في مستويات مختلفة وصدر بعضها من بعض، وكل كون له مصدر يختلف عن الأكوان الأخرى وبالتالي فإن له حيثيات خلق ووجود وتركيب تختلف، وهذا يجعل الأكوان المتعددة غير صالحة لتعليل ضبط الثابت الكوني.

هیچ دلیل علمی وجود ندارد که ایدهء همسطح بودن جهانهای چندگانه را نسبت به فرضیهء ما مبنی بر اینکه این جهانها در یک سطح نیستند، برتری بدهد. بلکه چه بسا ناپایداریهای کوانتومی در فضا، این فرضیه را که کیهانها در سطوح مختلفی قرار دارند، بیشتر جلوهگر سازد؛ چرا که این رویدادهای کوانتومی زیربنای ذرات اولیهی است که جهان ما از آن پدیدار گشته است. اگر اینها از تأثیر جهان دیگری بوجود آمده باشند، قطعاً این جهان، همان است که جهان ما از آن صادر شده است؛ و این خود دلیلی است بر اینکه جهانهای متعدد در یک سطح یکسان قرار نداشته و از یک ریشهء یکسان نمیباشند؛ بلکه در سطوح گوناگونی قرار دارند و برخی از برخی دیگر پدیدار شدهاند. صادر کنندهء هر جهان از صادر کنندهء جهان دیگر متفاوت است و در نتیجهء آن گوناگونی مخلوقات، وجود و ترکیب مختلفی دارد که در این صورت، این جهانها بهخودی خود نمیتوانند علت تعیین ثابت کیهانی باشند.

وكمثال للتوضيح: فلو أنّ كل الأكوان المتعددة بدأت بتفاوتات كمومية للفضاء ومن جسيمات أولية كالتّي بدأ منها كوننا عندها يمكن القول إنها تصلح بمجموعها لتعليل ضبط الثابت الكوني في كوننا، أما لو كان كل كون من الأكوان المتعددة قد بدأ بصورة مختلفة تناسب مستواه كأن يكون بدأ مثلاً بشيء يختلف تماماً عن أي جسيمات طاقة أو مادة عندها لا تصلح هذه الأكوان بمجموعها لتعليل الثابت الكوني؛ لأنها ليست مجموعة واحدة صادرة عن أصل مشترك مباشر لها.

برای توضیح بیشتر مطلب به این نکته توجه کنید: اگر تمام جهان‌های چندگانه به وسیله ناپایداری‌های کوانتومی در فضا و از ذرات اولیه شبیه چیزی که جهان ما از آن به وجود آمده است، پدید آمده باشند، در این صورت می‌توان چنین اظهار نظر کرد که مجموعه این جهان‌ها برای تعیین ثابت کیهانی در جهان ما مناسب می‌باشد؛ ولی اگر هر جهان از این جهان‌های چندگانه به شیوه‌ای متفاوت که با سطح آن در تناسب است، پدید آمده‌باشد، (مثلاً از چیزی کاملاً متفاوت با ذرات انرژی یا ماده) در این صورت مجموعه این جهان‌ها برای استدلال بر درست بودن ثابت کیهانی شایستگی ندارد؛ زیرا اینها مجموعه واحدی که به‌طور مستقیم از یک اصل مشترک نشأت گرفته باشند، نیستند.

*****